

und *Calc.* मङ्ग । *Calc.* कात्ता, *A. B. C. P* कत्ता । Ausser diesem Texte führt der Scholiast noch einen andern an, wo die Zeile so lautet :

त्रं पं दिट्ठी सा मङ्ग कत्ता णीता अथ वण भमत्ते ।

c. *Calc.* निसम्मङ्ग, *B* णिसामहि, *P* णिसामिहि, *A* णिसम्महि, *C* णिसम्महि und als Glosse सुणु । *A. B. C* und *Calc.* हंसगई, *P* °गई ।

d. *P* चिह्ने, *Calc.* चिह्ने, die übrigen चिह्ने । *A. B. C* त्राणिहिसि, *P* und *Calc.* त्राणीहिसि । *B. C* und *Calc.* आअक्खिउ, *A* अउइक्खिउ, *P* आअक्खिअ । *Calc.* मई, *B. P* मजि, *A* मंइ, *C* मंइ ॥

Schol. वर्हिणा तामभ्यर्थये आचच्च मम तामत्रारणये भ्रमता यदि तया दृष्टा सा मम कात्ता । निशामय मृगाङ्कसदृशेन वदनेन हंसगतिः । अनेन चिह्नेन त्रास्यस्याख्यातं तव मया । निशामय सुणु पाठान्तरे । आचच्च मां तां । अथ वने भ्रमता । मां प्रति तामाचच्चेत्यर्थः । वदनेनेत्युपलक्षणे तृतीया ॥

Die *Calc.* übersetzt dagegen : वर्हिणाप्रभो तामभ्यर्थये आचच्च मे तत् । अरणये भ्रमता यदि तया दृष्टा सा मम कात्ता । निशामय मृगाङ्कसदृशं वदनं हंसगतिः । एतच्चिह्नं त्राणीहि आख्यातं तुभ्यं मया ॥

Betrachtet man den Inhalt unseres Metrums, so fällt die Summe auf die Neunzige, in denen nur 92 und 96 durch 4 auflösbar sind. Die eine oder die andere Zahl müssen wir hier also finden. *a* und *b* schwanken nicht, im Texte muss भमत्ते gelesen werden. *c. d* möchte ich jetzt lieber so herstellen, dass die Summe des Ganzen nicht 92, sondern 96 gäbe. Zu diesem Behufe lese man in *c* हंसगई und in *d* हं चिह्ने und मंइ, denn गई und मंइ reimen.